

Хаджи Генча съж почти до една подарени.
Въ тия кутийки има и сушени крушки, и
сушени сливи, и смилки (каисии), и дрън-
ки, и ябалки, и вишни, и череши, и орън-
ки, и лъшници, и голъмни смокини, и мал-
ки смокини; освѣнъ тѣхъ съкакви мериз-
ливи треви и плодове: чубрица, смин-
духъ, канела, кимионъ, бахаръ, черъ пи-
щеръ, даже бѣла и черна гвачка. Сли-
вите и каисиите Хаджи Генчо употребъ-
блява за ѓдене; а гвачката, която са у-
потребъблява само отъ туркините и моми-
четата, той не гваче; но и не хвърга
я. Гвачката Хаджи Генчо е получилъ
даръ отъ единъ чифутинъ, който веднашъ
са укрилъ отъ джаждътъ подъ Хаджи Ген-
човата стрѣха и не измокрилъ купето си.
Трѣба да ви кажа, че ако между чифути-
нътъ и Хаджи Генча и да произлѣзле нѣ-
кои си неспоразумѣния, то най-послѣ и
двамината останале твърде доволни единъ